

Avtobusna postaja v Medvodah ima pestro ponudbo: tam je trafika, kupite lahko srečke, sadje in zelenjavo, za kolbo pa še odslužene avtomobile (rjaveče podrtije so menda last prodajalcev zgoraj omenjenih artiklov). Parkirni prostor je zdaj sicer v celoti in stalno zaseden, je pa zato »izvenpenzijska« ponudba medvoške avtobusne postaje »na višini«. Medvodčani vljudno vabijo komunalnega inšpektorja!

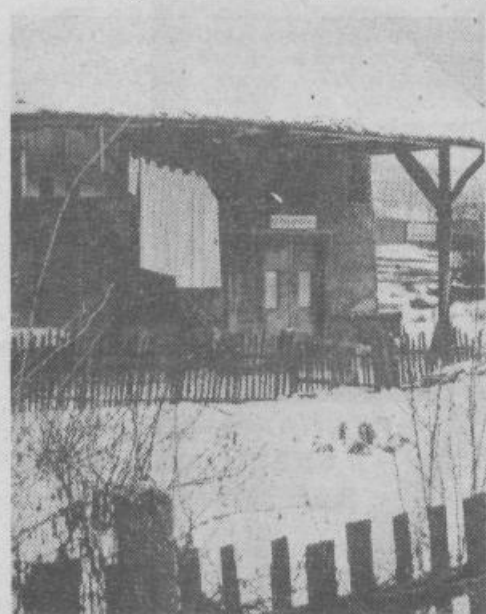
Streha šišenske pošte je še vedno podobna jezeru — kličub številnim popravlilom. Stanovalcem iz višjih nadstropij blokov v okolici daje sicer romantične razglede, toda jezero vsake toliko časa postane muhasto in ponikne v notranjost stavbe. Govori se, da bo upravljanje streh prevzela hala Tivoli in tamkaj uredila manjši plavalni bazen. Govoric še nismo preverili.

Čeprav sicer velja, da je banka v slehernem kraju poleg župnišča in šole najlepša stavba, v Medvodah ni tako. Varčevalci, ki poliščejo pravi naslov za denarne zadeve, se ob konicah gneteje kar pred premajhnim lokalom. Ob deževju jim teče na glavo iz žleba, pred bančnim okencem pa jih nato obilje še pot (za kar sicer ni neposredno kriva banka). Čeprav LB ni lastnik stavbe, se občani vseeno čudijo, kako trmasto ignorira estetske kriterije ob sicer brezhibni skrbi za celostno grafično in arhitektonsko podobo...

Stiska je vedno hujša, povsod pa vseeno ne. Še vedno smo navajeni, da zgradimo, recimo, novo šolo ali kakšen drug objekt, staro opremo pa shranimo v klet, kjer jo počasi grizljajo podgane in vlaga. Toda stoli in mize, čeprav niso po zadnji modi, bi gotovo komu prav prišli. Morda bi le kazalo razmisliti o nekakšni borzi stare opreme in odpadnega materiala?

Središče Medvod že 30 let čaka na nekakšno milost načrtovalcev in urejevalcev. Načrti so pisali že o blagovni hiši, banki in še o čem, ostaja pa vse po starem. Zanimna stavba na naši sliki je pač krona tega nesojenega središča...

Kdor se čudi, kako to, da dosegajo pridelovalci mleka z območja, ki ga »pokriva« KZ Medvode, tako dobre rezultate, mora kar verjeti, da to ni zaradi podnebja, temveč zaradi premišljenih in stalnih ukrepov za povečevanje mlečnosti. Sem sodijo, med drugim, tudi pesni rezanci, ki jih zadruga dobavlja kooperantom, čeprav jih ni tako lahko dobiti na kmetijskem tržišču.

tribuna

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Šiška. Glasilo ureja izdajateljski svet (predsednik Vukašin Lutovac) in uredniški odbor: France Kmetič, Brane Praznik, Vilma Prezelj, Franc Rozman (odgovorni urednik), Zlatko Šetinc (glavni urednik), Mario L. Vihar (tehnični urednik — oblikovalec), Srečko Vrhovnik. Naslov: Javna tribuna, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 411, telefon 555-021, int. 282. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Fotografije: Franc Rozman